sem többé. A határ, természetesen, megmaradt a folyó mindkét partján s a vásárhelyiek élvezete a török alatt túllépett a Tiszán is, de itt csak kisebb területre szorítkozott, nemcsak a közlekedési nehézségek miatt, hanem azért is, mert a tiszántúli részek Körtvély-tóval együtt olyan földesúr (Keglevics) birtokában voltak, a ki tulajdonjogát ez időben is erős kézzel óvta.[1] Az a tulsó parti kisebb terület azonban, melyet a város lakossága magának megszerzett, ennek s a későbbi földesuraknak, a Károlyi grófoknak, birtokában továbbra is mind végig megmaradt.

Kotucz-háza falu.

Nevében alapítójáé is adva van, úgy hogy a Kotucz-ot családnévnek kell tekintenünk,[2] melynek eredete a szláv cotoc-ra (macska) vihető vissza.[3]

A falu nyomaira elsőben a csanádi káptalan egyik kiadványában találunk rá, mely sze- 1408
rint Zsigmond király a Solti Dávidnak szóló

[1] Erről láss a jászai konvent orsz. ltrban. Prot. 10. f. 192. és S. 213., 214. (XVII. és XVIII. századra vonatkozó adatok).

[2] Dunán túl még néhány évtizeddel ezelőtt is laktak Kotaszok.

[3] Oroszban kotu = macska, lengyelben košut = kis macska, ó-szlávban kotu, košuta = szarvas (Miklosich, Die slav. Ortsnamen 45). — A helybeli hagyomány természetesen máskép' értelmez. Azt mondja nevezetesen, hogy mivel a rét tulajdonkép' itt kezdődött, azért nevezték e helyet K o t a c z-nak, mert ettől kezdve már k u t a t ni kellett az eltévedt jószág után, úgy hogy ily módon a névben az újabb orvosi műnyelvből ismert k u t a s z-nak régi mását s méltó párját tisztelhetnők. Nem fogadhatjuk el a származásra nézve a'

adománylevelet átírja.[1] Itt t. i. Bart, Kökényes, Solt-réve, Sas-ér, Atka stb. társaságában fordul elő a hely, egyszer Kochwthaza, máskor Kuhuhaza alakban, Bart és Kökényes közt emlitve.[2] E birtokok, melyek akkor Csongrád megyéhez számíttattak, a Solti nemzetség sajátjai valának, mint a melyekbe a király a káptalan által őket az időben újra beigtatja. Emlékét a körtvélyesi réten a Tére egyik öblözetében, a Kis-homokhoz csekély távolságra eső Kotacz-dülő tartotta fen, melyről e munka földrajzi részében volt szó.

Kutas, l. Peres-Kutas és Tót-Kutas.

Leng falu.

Lingu	1138	Leng	1356	Lengh	1636
Leguen	1256	Löng	1563	Lengi ut	1896

Azon helyek közé tartozik, melyeket II. Béla király a dömösi apátságnak ajándékozott. | 1138 Az oklevél ugyanis a falut két izben emliti. Először, midőn Győ, Tápé és Sakan után elsorolja, hogy mely szolgák (földes jobbágyok) adatnak

nálunk ma is honos kotecz (kotec az ó és új szlávban = kunyhó) szót sem, mert ennek a helynévben levő -háza mond ellen.

[1] Fejérnél X., III. 86—90. és X. IV. 698. (hol a név Kochwthaza-nak iratik). A név helyesebb változatát Borovszky (II. 309) adja a nemz. múzeumi levéltár példánya szerint.

[2] A név 1636-ban még egyszer jő elő, még pedig Kopeczháza alakban.